

NOTĂ INFORMATIVĂ
la proiectul hotărîrii de Guvern cu privire la aprobarea
Programului național de implementare a serviciului universal în domeniul
comunicațiilor electronice pentru anii 2016 – 2020

Proiectul Programului național de implementare a serviciului universal în domeniul comunicațiilor electronice în Republica Moldova pentru anii 2016 - 2020, (în continuare Programul), este elaborat în temeiul prevederilor Legii comunicațiilor electronice nr.241-XVI din 15 noiembrie 2007.

Obligația de serviciu universal este un mecanism legislativ promovat de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor și Uniunea Europeană prin care se garantează un set minim de facilități de comunicare și acces la informație tuturor cetățenilor țării (*Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal), modificată prin Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009*). De asemenea, obligația de implementare a serviciului universal în domeniul comunicațiilor electronice face parte din Acordul de Asociere între Republica Moldova și Uniunea Europeană (*Anexa XXVIII-B din Acordul de Asociere RM-UE, p.227 din Planul național de implementare a Acordului de Asociere RM-UE pentru anii 2014-2016, aprobat prin hotărîrea Guvernului nr 808 din 07.10.2014*).

Liberalizarea sectorului comunicațiilor electronice a fost însoțită de norme privind serviciul universal, care au rolul unei plase de siguranță având menirea de a nu admite excluziunea socială în cazul în care furnizorii de servicii de comunicații electronice nu pot furniza în condiții de piață serviciile de bază pentru toate categoriile de utilizatori indiferent de amplasarea lor geografică sau starea social-economică.

Obiectivul general al Programului este asigurarea drepturilor tuturor cetățenilor țării de a profita pe deplin de beneficiile societății informaționale moderne, prin asigurarea accesului la rețelele și serviciile publice de comunicații electronice.

Accesul la serviciul universal este dreptul tuturor locuitorilor Republicii Moldova de a beneficia de setul minim de servicii de comunicații electronice de un anumit nivel de calitate și la prețuri accesibile, indiferent de amplasarea lor geografică.

Conform prevederilor art.66 alin.(2) din Legea comunicațiilor electronice nr.241-XVI din 15.11.2007, serviciile incluse în setul minim al serviciului universal sunt următoarele:

- a) accesul la rețelele publice de comunicații electronice la un punct fix și furnizarea de servicii telefonice;
- b) serviciul de informații privind abonații și punerea la dispoziție a registrelor abonaților;
- c) accesul la telefoanele publice cu plată sau la alte puncte publice de acces la serviciile de telefonie, inclusiv accesul gratuit la serviciile de urgență.

Potrivit noilor norme comunitare de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, o atenție deosebită se atrage asupra persoanelor în situație de dificultate sau persoanelor cu dizabilități. Pentru a garanta că persoanelor cu dizabilități și persoanelor aflate în situație de dificultate nu le este îngădit accesul la serviciile incluse în obligația de serviciu universal, Guvernul va stabili categoriile de persoane care vor beneficia de serviciul universal și de opțiunile sau pachetele tarifare speciale. Asigurarea accesului la rețelele publice de comunicații electronice la un punct fix presupune atât accesul la rețelele publice de telefonie fixă, cât și la rețelele mobile.

Cu toate că rata de penetrare a telefoniei mobile în Republica Moldova depășește la moment 121%, penetrarea în zonele rurale este mult mai joasă, decât în municipii și orașe, iar în locurile aglomerate și în timpul unor manifestații în masă, capacitatea stațiilor de bază a rețelelor mobile nu asigură deservirea tuturor apelurilor, inclusiv și celor cu caracter de urgență.

Din aceste considerente s-a decis pe termen mediu instalarea telefoanelor publice cu plată cu prioritate în locațiile în care serviciile de telefonie mobilă nu pot fi accesate sau rețelele publice mobile sunt suprasolicitate (spitale, gări, aeroporturi, stadioane, grădini publice, localuri de agrement ș.a.).

Componentele (serviciile) din setul minim de servicii de comunicații electronice incluse în Serviciul Universal prin natura și destinația acestora nu sunt servicii profitabile. Aceste servicii vor fi furnizate în condiții diferite de cele normale de piață.

Realizarea Programului nu implică finanțare de la bugetul de stat. Toate cheltuielile ce țin implementarea Serviciului Universal și a serviciilor incluse în setul minim vor fi acoperite din Fondul serviciului universal, în măsura în care furnizarea acestora va reprezenta o sarcină injustă pentru furnizorul desemnat să furnizeze serviciul respectiv. Mijloacele Fondului serviciului universal vor fi utilizare exclusiv pentru compensarea costurilor nete al obligațiilor de furnizare a serviciului universal.

Programul stabilește acțiunile, instituțiile responsabile și termeni de implementare a serviciului universal în domeniul comunicațiilor electronice. Orice persoană are dreptul de acces la serviciile incluse în sfera serviciului universal în condițiile stabilite de prezentul Program.

Implementarea Serviciului Universal în sectorul comunicațiilor electronice va contribui la eliminarea decalajelor existente între diferite categorii sociale, precum și între zonele urbane și cele rurale, prin asigurarea accesului fiecărui cetățean, inclusiv a persoanelor în situație de dificultate sau persoanelor cu dizabilități, la setul minim de servicii de comunicații electronice.

**Ministrul tehnologiei informației
și comunicațiilor**

Vasile BOTNARI